

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal først og fremmest sige, at jeg håber, at socialdemokratiet har noteret sig hr. Glistrups gennemgang af det forløb, der har været fra i går aftes og til i dag, hvor der ligger et dagsordensforslag på bordet.

Så vil jeg godt sige om statsministerens gennemgang af dagsordensforslaget, at det jo ikke er altid, det alene er et spørgsmål om, hvad der står i et dagsordensforslag; det er også den baggrund, der er for dagsordensforslaget.

Det er, ligesom man prøver på at skjule, at det, der egentlig var baggrunden for, at der var nogle, der ønskede denne debat her i folketinget, var den arbejdskamp, som typografer og andre arbejdere på Berlingske Tidende er tvunget ud i. Det var ikke alle de andre ting. Men det er da klart, at der er nogle, der vil prøve på at dreje den derhen. Og dér skal man gøre sig klart, at det også er det, man bliver misbrugt til i den givne situation.

Derfor vil jeg da godt spørge: hvad er det for demokratiske, grundlæggende principper, som er blevet truet i den berlingske konflikt? Jeg har prøvet på før at forklare noget om, hvad det var for en konflikt, der var, at det var en overenskomstført kamp, der blev ført i Det Berlingske Hus. Derfor har de grundlæggende principper for fagbevægelsen altid været, at den havde ret til at kæmpe for sine interesser. Er det dem, man føler er truet i den nuværende situation, når statsministeren siger sådan?

Jeg vil også understrege, når man siger, at Berlingske Tidende er i sin gode ret til at udkomme, at det, jeg mente med mit spørgsmål før, var, at der er meget, der kunne tyde på, at man på grund af økonomiske interesser på Berlingske Tidende ikke ønskede at udkomme i samme omfang eller på samme måde som tidligere, og at man benyttede denne konflikt til at opnå visse formål. Derfor er det helt urimeligt, at man oppejler en stemning om, at det skulle være de grafiske arbejdere, som forhindrede, at Berlingske Tidende kom ud, og at de dermed forhindrede pressefriheden.

Derfor understreger jeg, at det er en kendsgerning, at bladhusene i den konflikt, der har været, ikke har ønsket at bruge arbejdsformidlingen. Ja, de har måske nok ønsket det, men er blevet forhindret i det af Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg skal nævne et konkret eksempel fra Aarhus Stiftstidende.

Da de udgav deres nødavis, henvendte de sig

til arbejdsformidlingen for at få arbejdskraft. Der mødte arbejdskraft op, hvad man blev meget forbavset over, for det havde man ikke regnet med. Da den pågældende typograf, der først kom der, sagde, at han godt ville have anvist, hvor han havde omklædningsrum osv., ja, så blev man forbavset, for man mente, at han kun skulle ind ad døren og så sendes ud igen. Det er ikke noget, jeg finder på; der kunne, hvis nogen tvivler på det, både opgives navn og tidspunkt for, hvornår den pågældende var fremme. Man sagde til sidst: vi synes, du skal gå ned i din fagforening, for det er ikke meningen, at du skal arbejde her.

Det er kendsgerningerne om, at der er nogle, der ønskede denne konflikt ført på den måde for at få hele denne debat.

Jeg vil da godt vende tilbage til den udtalelse, der foreligger. Der står: »Idet folketinget fordømmer de ulovligheder . . .«. Hvad er det for ulovligheder, man her peger på? Statsministeren har nogle gange talt om, at det er en ulovlig konflikt. Det kan det da kun være, hvis man henviser til overenskomstloven af 1975 og dermed siger, at det ikke længere er en overenskomst, der gælder på arbejdsmarkedet, men at det er en lov, der gælder.

I så fald vil jeg da godt høre: hvad er det så, der er ulovligt eller overenskomststridigt? Er det dette, at man afskediger på Berlingske Tidende, er det dette, der er en ulovlighed, man vil fordømme med denne udtalelse? Er det ulovligt at anvende funktionærer til overenskomstdækket arbejde? Er det det, man fordømmer herindefra? Er det truslen mod funktionærerne om at afskedige dem, hvis ikke de påtager sig arbejde, som de ikke må i henhold til deres overenskomst? Er det truslen om, at de skal bryde arbejderbeskyttelsesloven? Er det den slags ulovligheder, man vil undersøge?

Alle ved jo, at sådan vil det ikke blive opfattet ude i befolkningen. Det vil blive opfattet på den måde, at det er de grafiske arbejdere, der har begået ulovlighed, og at det er det, folketinget fordømmer. Der har hverken fra statsministeren eller fra justitsministeren eller andre været mindste skygge af dokumentation for, at der er nogen af de implicerede arbejdere, som har begået ulovligheder, men det er det, man lægger op til med den udtalelse, der ligger her.

Det, der er det afgørende i hele denne debat, er, at man prøver på at dømme nogle arbejdere for noget, man ikke tør sige her de har gjort, og gør det for at tjene helt andre formål, nem-